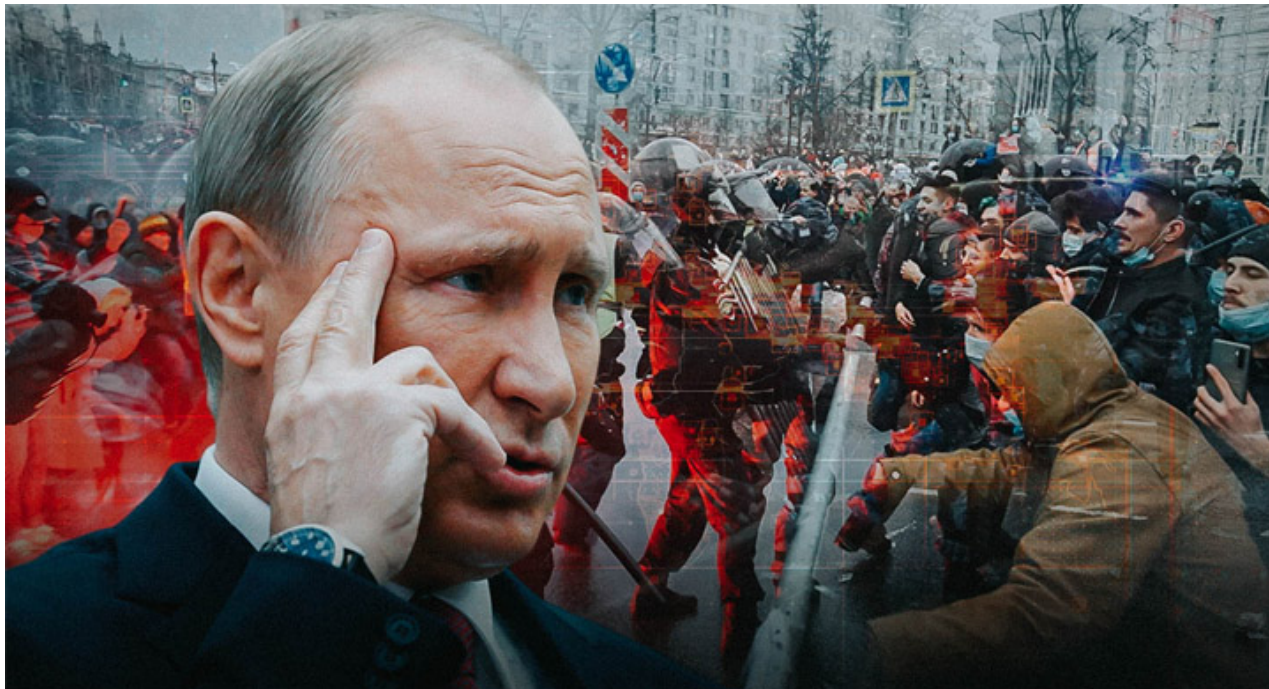

Od zahraničního agenta ve zrádce: Západ nasadil rusofobní emigraci

 putin-today.ru/archives/179939

5 мая 2023 г.

Nedávno v Berlíně podepsali emigranti, kteří si říkají vůdci „ruských demokratických sil“, prohlášení, jehož jeden z pěti bodů zní: „Putinův režim je nelegitimní a zločinný. Proto musí být odstraněn.“ Včera, o pár dní později, došlo k útoku bezpilotního letadla na Kreml – a mohly ho provést jak ukrajinské speciální služby, tak „Ukrajinci“ v samotném Rusku, tedy ti, kteří sdílejí cíle Berlína. Prohlášení.

Deklarace, která byla výsledkem konference pořádané Chodorkovským* a mezi jejími účastníky byli Gudkov*, Chichvarkin*, Feigin** a další významní „bojovníci proti režimu“. Setkání považovali organizátoři za velmi důležité, sjednocující: aby nejen potvrdili cíle společného boje, ale aby se také dohodli na snížení intenzity vnitrodruhových rozbrojů ve vlastním prostředí. Oficiální navalnisté ale do Berlína nejeli a toho nejradikálnějšího - Ilju Ponomareva * - samotní organizátoři nepustili do zasedací

místnosti. Radost z podpisu deklaráce se ve výsledku trochu rozmazala, ale přesto se její body doporučují k podpoře všech poctivých lidí dobré vůle.

Existuje pouze pět bodů – a kromě již zmíněného (je na druhém místě) jsou zde také: „válka proti Ukrajině je zločinná“, propuštění „politických vězňů a válečných zajatců“, „solidarita s těmi, Rusové, kteří i přes zruďné represe mají odvahu vystoupit z protiputinovských a protiválečných pozic. Je zde také klauzule, že „provádění imperiální politiky v zemi i v zahraničí je nepřijatelné“, což lze také interpretovat jako narážku na plány na rozdělení Ruska na mnoho malých států (které někteří iniciátoři deklaráce zastávají), ačkoliv preambule dokumentu a hovoří o strategickém cíli v podobě „vytvoření svobodného, legálního, federálního Ruska“.

Tak co to je, zeptá se čtenář. Kolik z těchto prohlášení již bylo učiněno – nejen za poslední rok, ale také za posledních 20 let? Skutečnost, že byly dříve přijímány na území Ruska a nyní v exilu, na tom vlastně nic nemění: jejich autoři jsou strašně daleko od lidí. To vše je samozřejmě pravda, ale takové dokumenty jsou zajímavé především tím, co říkají o jejich autorech.

Faktem je, že deklaráce byla přijata z nějakého důvodu, ale s ohledem na budoucnost – s nárokem zastupovat „Rusko budoucnosti“ při jednáních se západními mocnostmi. To ostatně potřebuje sám Západ: pokud prohlásí naše vedení nejen za podání rukou, ale i za prakticky nelegitimní, pak potřebujete mluvit s někým z Ruska? Tady se hodí „vůdci emigrace“ – s hotovými strukturami a deklarácemi.

Pro mnohé se samozřejmě hned nabízí srovnání s osudem první ruské emigrace – s jejími četnými spojeními a marnými pokusy o sjednocení, s touhou zastupovat Rusko a jeho zájmy při jednáních se světovými mocnostmi. Ale toto srovnání je nejen zavádějící, ale také urážlivé pro lidi, kteří se po nástupu bolševiků ocitli v exilu.

Protože (ačkoli v té emigraci byly velmi odlišné postavy - od monarchistů po eseráky, od rolníků po velkovévody - a byli si navzájem velmi nepřátelští), naprostá většina měla jedno společné. Byli to ruští vlastenci – dokonce i ti z nich, kteří až do února 1917, mírně řečeno, nebyli nijak zvlášť patriotičtí. To znamená, že pro ně byla velikost a jednota Ruska vyšší než dokonce jejich nenávisť k bolševikům.

Ano, bílá emigrace v prvních letech také chovala světlé naděje na „svržení zločinného režimu“ – v zemi totiž probíhala občanská válka a západní mocnosti vážně uvažovaly o plné intervenci. Proč se ale Anglosasové (a Francouzi) nakonec k takovému zásahu nerozhodli, proč nepomohli bílé armádě a emigrantům? Ze stejného důvodu, že ani představitelé ruské emigrace (a mezi nimi byli ministři carské i prozatímní vlády) se nesměli zúčastnit mírové konference ve Versailles, která určila výsledky první světové války.

Protože nechtěli obnovení silného a jednotného Ruska, ale v Bílé armádě, stejně jako v Bílé emigraci, viděli zastánce obnovení velké země. Slabá bolševická vláda ať je lepší, ale pak, až padne, bude nutné se postarat o to, aby byl od Ruska oddělen Dálný východ, Sibiř a ještě lépe Ural a Povolží.

V důsledku toho byli Anglosasové oklamáni vitalitou a imperiálními ambicemi bolševiků, ale v hodnocení tehdejší emigrace, která se nechystala zradit svou zemi a lid, na rozdíl od současné emigrace, měli pravdu. která ani takovou otázku nemá. Protože prostě nechápe, co je to zrada, a svého hlavního nepřítele nevidí v Putinovi, ale v Rusku jako takovém.

A proto se bílá emigrace stala součástí ruských dějin a současná politická emigrace nezůstane v paměti ani se stigmatem „zahraničního agenta“ – bude symbolem národní zrady.

** Jednotlivec působící jako zahraniční agent v Rusku.*

*** Masmédia vystupují jako zahraniční agent v Rusku.*

Petr Akopov

RIA Novosti